

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

BARNA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(40431/04. sz. kérelem)

STRASBOURG

2007. október 23.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Barna kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2007. október 2-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (40431/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján két magyar állampolgár, Barna Péter és Barna Zsuzsanna (a "kérelmezők") 2004. szeptember 28-án terjesztettek a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. november 23-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmezők, apa és lánya, 1929-ben, illetve 1957-ben születtek és Budapesten élnek.

5. 1995. május 11-én a kérelmezők egy ingatlannal kapcsolatos jogvitával összefüggésben szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti pert indítottak.

6. Budai II. és III. Kerületi Bíróság több tárgyalást tartott és négy szakvéleményt szerzett be. Miután a kérelmezők keresetüket több

alkalommal kiterjesztették, a perben 28 alperes vett részt, akik közül három időközben elhunyt. A jogutódok perbevonásáig 3 alkalommal 7, 12, illetve 5 hónapig az eljárás félbeszakadt.

7. 2002. január 25-én a kerületi bíróság ítéletet hozott és érvénytelenné nyilvánította a vitatott szerződést, a kereset többi részét pedig elutasította.

8. Több tárgyalást követően 2004. október 19-én a Fővárosi Bíróság jogerős ítéletében megváltoztatta az elsőfokú ítéletet.

9. 2002. január 25-én és 2005. szeptember 12-én a kerületi bíróság kijavította és kiegészítette a határozatot.

10. Mivel az egyik felperes nem tett eleget a jogerős határozatban foglaltaknak, 2005-ben végrehajtási eljárás indult a Budaörsi Városi Bíróság előtt. Ez az eljárás 2005. szeptember 6-án félbeszakadt, mivel a kerítés áthelyezése elvágtá volna a szomszédot a vízforrástól. A Városi Bíróság tájékoztatta a kérelmezőket, hogy a szomszédot vízvezetékének áthelyezésére kötelező bírósági határozat kibocsátását kell kérniük. A kérelmezők 2006. február 19-én ilyen tartalmú kérelmet terjesztettek elő.

11. Három tárgyalást követően, 2007. április 19-én, a Budaörsi Városi Bíróság a kérelmezők javára döntött. A szomszéd fellebbezést terjesztett elő a Pest Megyei Bíróság előtt. A felek által előterjesztett információ és az ügyiratban fellelhető adatok alapján az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

13. A Kormány vitatta a panaszt.

14. A figyelembe veendő időszak 1995. május 11-én kezdődött és még nem ért véget. Ilyen módon a jelen ítélet meghozatalának időpontjában két bírósági szinten több mint tizenkét éve és négy hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti

értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. §, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének még akkor sem, ha az elhunyt alperesek jogutódainak perbevonásához szükséges idő nem róható az állam terhére.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

"Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek."

A. Károk

20. A kérelmezők együttesen 20 000 euró nem vagyoni kártérítést követeltek.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság méltányossági alapon úgy véli, hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmezők ilyen címen nem terjesztettek elő követelést.

C. Késedelmi kamat

24. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára nem vagyoni kár tekintetében 20 000 (húszezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 23-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető